

РЕШЕНИЕ

№ 42261

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 17.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **10247** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК.

Образувано е по жалба на „ИНВЕСТСТРОЙ 57“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22220423006787-091-001/25.07.2024г., издаден от Й. А., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ при ТД на НАП [населено място], орган възложил ревизията и Н. Г., на длъжност Главен инспектор по приходите при ТД на НАП [населено място] – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 681/04.07.2025г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

Според жалбата, оспореният РА е неправилен, издаден в противоречие на материалноправните разпоредби на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Органите по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на правилата на формалната и правна логика и който е довел до едно незаконосъобразно определяне на публични задължения за данъчнозадълженото лице. Твърди се, че РА е издаден от некомпетентен орган, тъй като ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане № Р-22220423006787-020-001/20.11.2023г., която е издадена от Й. Р. А., на длъжност Началник на сектор при ТД на НАП В., а Началник на сектор при ТД на НАП В., не притежава материална и териториална компетентност, да издаде ЗВР, тъй като дружеството е със седалище и адрес на управление в [населено място].

В откритото съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата. Претендира разноски в размер на заплатената държавна такса.

Ответникът - Директорът на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизията на „ИНВЕСТСТРОЙ 57“ ЕООД е възложена със Заповед за възлагане № Р-22220423006787-020-001/20.11.2023г, изменяна със Заповед № Р-22220423006787-020-002/05.03.2024 г. Въз основа на извършената ревизия е издаден Ревизионен доклад № Р-22220423006787-092-001/16.05.2024 г., с който е направено предложение за установяване на публични задължения и лихви към тях в общ размер от 73 477,48 лв. Същите са потвърдени и с РА № Р-22220423006787-091-001/25.07.2024г., са установени задължения за довносяне по ДДС в размер на 44 438,51 лв. и лихвите за просрочил към тях в размер на 9 260,12 лв. и установени задължения по ЗКПО в размер на 18 727,00 лв. и лихвите за просрочил към тях в размер на 2 738,66 лв.

С Решение № 681/04.07.2025г. на Директора на дирекция “ОДОП” С. при ЦУ на НАП, РА е изменен в частта на установения резултат по ЗКПО за 2022г., като вместо установеното задължение за корпоративен данък в размер на 18 727,00 лв. е определен корпоративен данък за внасяне в размер на 17 247,95лв. и съответните лихви. РА е потвърден в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 11.2022 г. в размер на 44 438,51лв., ведно е начислени лихви.

Дружеството е извършвало строителство на жилищни и нежилищни сгради и строително – ремонтни дейности. Основен възложител, с който има сключен договор за строителство е Университет „Професор д-р А. З.“, [населено място]. С цел събиране на доказателства и установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизирувания субект е връчено искане за представяна на документи писмени обяснения, като представените такива са описани подробно в РД. Извършени са насрещни проверки на доставчици на ревизираното дружество и на клиента Университет „Професор д-р А. З.“. След анализ на събраните доказателства органите по приходите са приели, че са налице основания за установяване на задължения за данъци, различни от декларираните.

I. В частта по ЗДДС.

На основание чл.86, ал.1 от ЗДДС е доначислен ДДС във връзка с недекларирани облагаеми доставки през м. 11.2022г., документиран с издадена от жалбоподателя фактура №00078/07.11.2022г. на стойност 215 192,56лв. и начислен ДДС в размер на 43 038,51лв и фактура №00079/07.11.2022г. на стойност 7000лева и начислен ДДС в размер на 1400лева. Фактурите са с предмет „ окончателно плащане по договор №49/25.02.2020г.“ и „авторски надзор по договор №49/25.02.2020г.“, получател е Университет „Професор д-р А. З., [населено място]. Същите не са отразени в дневника за продажби и справката – декларация по ЗДДС на „ИНВЕСТСТРОЙ 57“ ЕООД за м. 11.2022г., нито в следващите данъчни периоди. Жалбоподателят и клиентът му са представили копия на спорните фактури, сключен между страните договор за строителство на 25.02.2020г., протокол да установяване завършването и заплащането на видовете строително- монтажни работи от 23.03.2023г., документи за заплащане по банков път през м. 12.2022г. и м. 01.2023г., акт за установяване годността и приемане на строежа от 30.03.2022г. Обяснено е, че строителните дейности са изпълнени от подизпълнители „Лего Груп 5“ ЕООД и „Хит строй К“ ЕООД. Реалността на получените от жалбоподателя доставки по издадените от тези дружества фактури не е оспорена и е установено, че са пряко свързани с извършваната от него икономическа дейност. По отношение на получени от „ИНВЕСТСТРОЙ 57“ ЕООД доставки с право на приспадане на данъчен кредит е установено, че

такива също не са декларирани с подаването на СД по ЗДДС за м. 11.2022г. Според жалбоподателя, неотразяването в дневника за продажби и в дневника за покупки и СД по ЗДДС за м. 11.2022г. на издадените от него фактури и на получените фактури през периода се дължи на техническа грешка в счетоводството.

II. В частта на облагането по ЗКПО

В резултат на извършените корекции за 2022г. е определен данъчен финансов резултат - печалба в размер на 187 277,53 лв. и съответно дължим корпоративен данък в размер на 18 727.75 лв. и лихва за невнасянето му в срок в размер на 2 738.66 лв.

За 2022г. „ИНВЕСТСТРОЙ 57“ ЕООД е подало годишна данъчна декларация ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която са декларирани приходи в размер на 0.00 лв. и разходи в размер на 14 798,00 лв. Не са извършени увеличения и намаления на счетоводния финансов резултат и е деклариран данъчен финансов резултат - загуба 14 798,00 лв. Същевременно в подадения годишен финансов отчет за 2022г. са оповестени приходи от продажба на услуги в размер на 222 хил. лв., разходи за възнаграждения 12 хил. лв. и разходи за осигурителни вноски 3 хил. лв. В хода на ревизията не е представена изрично изисканата счетоводна документация на дружеството - главни книги, оборотни ведомости, хронологични регистри на счетоводни сметки и др. Установено е, че приходите от извършените през 2022 г. услуги с получател Университет „Професор д-р А. З.“ общо в размер на 222 192,56 лв. не са декларирани в ГДД по чл. 92 от ЗКПО и същите не са участвали при формиране на данъчния финансов резултат за годината. Приложен е чл. 78 от ЗКПО при определяне на финансовия резултат за 2022г.: при определяне на данъчния финансов резултат, счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година, съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. С цел получаване на справедлив данъчен резултат, органите по приходите са извършили и корекция на разходите за 2022г., същите са увеличени със сума в размер на 40 713,03лв., представляваща сбор от данъчните основи по фактурите, издадени от „ЛЕГО ГРУП 5“ ЕООД и „ХИТ СТРОЙ К“ ЕООД. Тези разходи, макар и недеklarирани, са признати за данъчни цели в хода на ревизията.

С Решението на директора на дирекция „ОДОП“ е прието, че извършената при ревизията корекция по реда на ЗКПО на счетоводния финансов резултат за 2022г. е обоснована, но установеното задължение за корпоративен данък е неправилно определено по размер. РА е изменен в частта на установения резултат по ЗКПО за 2022г., като вместо установеното задължение за корпоративен данък в размер на 18 727,00 лв. е определен корпоративен данък за внасяне в размер на 17 247,95лв. и съответните лихви.

Относно декларирани разходи за 2022 г. в размер на 14 708,00 лв, тъй като не са били представени първични счетоводни документи и информация какви са тези отчетени разходи и имат ли връзка с дейността е прието, че не са документално обосновани и не следва да бъдат признати за данъчни цели на основание чл.26, т.2 от ЗКПО.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок за оспорване и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,

спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган и при спазване изискванията на ДОПК. РА, РД и ЗВР са подписани с електронен подпис, за действителността и автентичността на който са представени доказателства. Спазени са административно-производствените правила на ДОПК за извършване на ревизията.

С тълкувателно решение №3 26.06.2025 г. Върховният административен съд на Република България - ОСС от I и II колегии на ВАС приемат, че Ревизионният акт не е опорочен от обстоятелствата, че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията е участвал орган по приходите от друга териториална дирекция, щом ревизията е проведена в компетентната териториална дирекция, а възложилият е от кръга на тези по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК и е определен по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК от директора на компетентната дирекция. Включването в персоналните предели на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на длъжностни лица от състава на друга териториална дирекция не е в противоречие с правилото на чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП. С тълкувателното решение ВАС приема, че „Не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите - служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, ал. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите, въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10. ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция.

По отношение прилагането на материалния закон ЗДДС.

Не се спори и се установява по делото, че ревизираното лице, като доставчик на строително-ремонтни услуги е издало процесните фактура №00078/07.11.2022г. на стойност 215 192,56лв. и начислен ДДС в размер на 43 038,51лв и фактура №00079/07.11.2022г. на стойност 7000лева и начислен ДДС в размер на 1400лева на клиента си Университет „Професор д-р А. З.“, но не е отразило същите в дневника за продажби за периода на издаването им и по този начин тези фактури не са участвали при определянето на резултата по ЗДДС за м. 11.2022г. Поради това, основателно органите по приходите са извършили корекция на данъчната основа и начисления ДДС за извършените облагаеми доставки, които не са декларирани от дружеството в съответния данъчен период. Доставките не са декларирани и в следващи данъчни периоди. Съгласно чл. 124, ал.2 от ЗДДС, регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. Липсата на отразяване на процесиите фактури в дневниците за продажби и СД по ЗДДС за м. 11.2022 г. е безспорно установено в хода на ревизията, като не са представени доказателства за деклариране на доставките и в хода на съдебното производство. Правилно ревизиращите органи, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС са начислили ДДС в общ размер на 44 438,51лв. за недекларираните облагаеми доставки от „ИНВЕСТСТРОЙ 57“ ЕООД през м. 11.2022 г.

В частта на облагането по ЗКПО.

Предвид събраните писмени доказателства е документално доказано, че ревизираното дружество е реализирало приходи от дейността си в посочения размер от извършени строителни услуги с получател Университет „Професор д-р А. З.“ и на основание чл. 78 от ЗКПО правилно е увеличен счетоводния финансов резултат за 2022 г. със сума в размер на 222 192,56 лв. По отношение на извършените от ревизираното дружество разходи във връзка с превъзлагане изпълнението на част от строителните услуги на „ХИТ СТРОИ К“ ЕООД също е установено, че не са декларирани, но

от представените документи - сключен договор за строителство, протокол обр. 19, документи за плащане е установено, че тези разходи са пряко свързани с реализираните от ревизираните от лицето приходи през 2022г., същото се отнася и за разходите по фактура №000524/ 29.12.2022 г. на стойност 10 000.00 лв. и начислен ДДС в размер на 2 000.00 лв. с издател „ЛЕГО ГРУП 5“ ЕООД. Разходите по тези две фактури са признати при ревизията и с тях е намалена данъчната основа, но не така стои въпросът с декларираните от дружеството в ГДД по чл.92 ЗКПО разходи в размер на 14 798лева, за които няма представени счетоводни документи. Те не са документално доказани както по време на ревизията, така и в хода на съдебното производство. Поради това, правилно и при прилагане на разпоредбата на чл.26, ал.2 от ЗКПО, съгласно която не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани е направена преценка, че с тях не следва да се намали данъчната основа. По силата на чл. 10 от ЗКПО, за да се счита счетоводен разход за документално обоснован, следва за този разход да е налице първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. В случая първични счетоводни документи не са представени.

Предвид изложеното, жалбата следва да се отхвърли, като на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 6325 /шест хиляди триста двадесет и пет/ лева на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК, вр. с Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 11-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИНВЕСТСТРОЙ 57“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22220423006787-091-001/25.07.2024г., издаден от Й. А., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ при ТД на НАП [населено място], орган възложил ревизията и Н. Г., на длъжност Главен инспектор по приходите при ТД на НАП [населено място] – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 681/04.07.2025г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „ИНВЕСТСТРОЙ 57“ ЕООД да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 6325 /шест хиляди триста двадесет и пет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: